

УДК 371.13

МАГІСТЕРСЬКІ ПРОГРАМИ В СИСТЕМІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ УГОРЩИНИ

Леврінц М.,
м.Ужгород

В умовах євроінтеграції, входження України в європейський освітній простір важливого значення набуває вивчення зарубіжного досвіду. Зауважимо, що особливості професійної підготовки фахівців різних спеціальностей інтенсивно вивчаються вітчизняними вченими в країнах Західної Європи, США і Канаді (Є.Барбіна, Н.Бідюк, Н.Ничкало, О.Ольхович, О.Бартош–Пічкач, В.Поліщук, О.Пришляк, Н.Собчак та ін.). Водночас, освітній досвід деяких східноєвропейських країн, зокрема Угорщини, залишається недостатньо вивченим. Тому метою даної статті є аналіз особливостей реалізації магістерських програм у системі педагогічної освіти Угорщини.

Магістерські програми у системі педагогічної освіти Угорщини були започатковані в процесі впровадження циклічної трьохступеневої системи вищої освіти, яка включає: бакалаврат, магістратуру та докторантуру. Важливим кроком на шляху до зростання якості педагогічної освіти країни та професійної компетентності випускників педагогічних вузів стало ухвалення Закону 289/2005 (XII.22.) «Про підготовку бакалаврів і магістрів та порядок відкриття спеціальностей», а також Указ Міністра Освіти 15/2006.(№3) «Про вимоги професійної підготовки бакалаврів та магістрів», якими було визначено основоположні принципи професійної освіти педагогів Угорщини та, зокрема, можливість здобуття диплому педагога тільки на основі освітньо-кваліфікаційного рівня магістра.

В результаті запровадження відображених у вищезгаданих законах засад Болонської освітньої політики, які визначили напрямок подальшого розвитку системи вищої освіти Угорщини, починаючи із 2004 року традиційна угорська система підготовки педагогів за паралельною моделлю почала поступово витіснятись послідовною моделлю, за якої професійно-педагогічний та методичний

навчальний компоненти переходять до навчального плану магістратури.

Таким чином, в Угорщині основна професійно-педагогічна підготовка вчителів ІМ відбувається в магістратурі, після завершення якої випускники отримують освітньо-кваліфікаційний рівень «Магістр мистецтв» та диплом вчителя англійської мови і літератури або культури.

Необхідною передумовою зарахування на навчання в магістратурі є диплом бакалавра за спорідненою програмою професійної підготовки, як наприклад диплом із галузей англістики, американістики або вчителя ІМ, одержаних на базі університетів та інститутів, іспит із ІМ за ускладненою програмою, та здобутих в ході навчання в бакалавраті 10-ти кредитів за дисципліни психолого-педагогічного циклу та методики викладання ІМ.

Вступники, які отримали спеціалізацію «англійська мова та література», як другу спеціальність (нагадаємо, що в Угорщині діє підготовка за основною спеціалізацією – мажор та додатковою – мінор), одержавши 50 кредитів за фахові філологічні дисципліни та склавши відповідний іспит із англійської мови, повинні подати заяву до Комісії по зарахуванню кредитів. В коло повноважень комісії входить забезпечення умов для подальшого навчання та здобуття відповідних кредитів із дисциплін, визначених навчальним планом підготовки вчителів ІМ.

Надалі вступники до магістратури складають усний іспит, який передбачає питання з психолого-педагогічних та фахових філологічних дисциплін. Зауважимо, що основною метою психолого-педагогічної частини іспиту є перевірка мотивації вступників до педагогічної професії. Питання вступного іспиту сформульовані таким чином, щоб в процесі відповіді абітурієнти мали нагоду розкрити свої подальші професійні наміри та власні ціннісні орієнта-

ції по відношенню до професійно-педагогічної діяльності. Студенти можуть заздалегідь ознайомитись із переліком питань до іспиту та обов'язковою літературою на сайті університету. Для прикладу, у 2009 році вступний іспит до магістратури університету м.Дебрецен містив ряд наступних запитань із дисциплін психолого-педагогічного циклу, який переслідував двоюку мету: перевірку теоретичної підготовки та мотивацію до оволодіння педагогічною професією: розкрийте взаємозв'язок між субкультурою родини та академічною успішністю, мотивацією та вибором майбутньої професії учнів; оберіть три напрямки освітньої політики Угорщини ХХ століття та обґрунтуйте їхнє ідеологічне наповнення; уявіть, що вас намагаються відмовити від вибору педагогічної професії, спробуйте навести аргументи за і проти, які можуть бути використані вами і вашим співрозмовником в ході дискусії; змалюйте образ «ідеального» вчителя (якими якостями, здібностями та вміннями він повинен володіти, які з них є вродженими або сформованими в процесі навчальної та професійної діяльності?); назвіть та охарактеризуйте основні типи закладів освіти Угорщини у міжвоєнний час .

Завданням другої частини іспиту є перевірка знань та вмінь студентів із дисциплін філологічного спрямування, таких як лінгвістика, методика викладання ІМ, література та культура Великобританії, США та обговорення основних результатів бакалаврської роботи. Перелічимо деякі запитання, які виносились на вступний іспит до магістратури з англійської мови в Дебреценському університеті в 2009 році: назвіть переваги та недоліки використання автентичних матеріалів (в усній та письмовій формах) на уроках ІМ в школі; назвіть основні лінгвістичні відмінності між англійською та угорською мовою, наведіть приклади із фонології, морфології, синтаксису та семантики; опишіть методи та техніку навчання вживання минулого часу англійської мови (для учнів віком 9-14 або 14-18 років); опишіть методи та техніку навчання культури США у середній школі; які твори літератури США, на вашу думку, доцільно вивчати у середній школі?

Загальна кількість балів, яку вступники до магістратури можуть одержати, становить 100 балів, із яких 45 балів нараховуються за базовий курс навчання в бакалавраті за відповідною спеціальністю, 45 балів становить вступний іспит до магістратури (20 балів – психолого-педагогічна частина, 25 балів – фахова частина), надлишкові 10 балів є бонусними.

Як зазначається у навчально-нормативних документах Будапештського університету, метою професійної освіти вчителів англійської мови в магістратурі є підготовка висококваліфікованих, високоосвічених фахівців із високим рівнем володіння іншомовними компетенціями, які мають широкий кругозір та потребу у саморозвитку і професійно-му зростанні [1, с.7].

Поряд із поглибленим вивченням філологічних дисциплін, до навчальної програми підготовки вчителів ІМ у магістратурі віднесено вивчення теоретичних та практичних курсів за професійно-педагогічним спрямуванням, курсів методики викладання ІМ, інтегрованих навчальних курсів, метою яких є вивчення культури англомовних країн, курсів прикладної лінгвістики, які досліджують особливості засво-

ення ІМ, а також шкільну педагогічну практику.

Система вищої освіти Угорщини широко практикує навчання одночасно за двома магістерськими програмами, тому студенти факультетів ІМ при нагоді можуть обирати з-поміж широкого діапазону спеціалізацій ту, яка найбільше їх приваблює. Так, фаховий навчальний компонент магістерської програми з підготовки магістрів лінгвістики передбачає поглиблене вивчення дисциплін, які вивчались студентами у бакалавраті (як наприклад, фонетика, синтаксис), поряд із низкою нових дисциплін. Додатково, студентам пропонується вивчення великої кількості спеціальних курсів (наприклад, історія англійської мови, семантика, морфологія і т.д.) та суміжних із лінгвістикою дисциплін (наприклад, теорія літератури, література Англії середньовіччя, древня англійська мова і т.д.). В цілому, навчання в магістратурі за згаданим напрямком є теоретично зорієнтованим, із залученням студентів до науково-дослідницької діяльності.

Магістерська програма з літератури англомовних країн пропонує своїм слухачам поглиблене вивчення творчості письменників, літературних течій, епох та творів літератури. Навчальна програма забезпечує належну теоретичну фахову підготовку, необхідну для продовження навчання в аспірантурі, як наприклад, докторської програми з літератури Англії періоду Ренесансу, бароко, сучасної літератури Великобританії та США, які функціонують при університеті м.Будапешт.

Навчальний план підготовки магістрів денної форми навчання передбачає щоденне відвідування занять. Для заочної форми навчання обов'язковим є відвідування занять щопонеділка. Тривалість професійної підготовки вчителів ІМ в магістратурі становить від 3 до 5 семестрів, протягом яких магістрант повинен набрати від 60 до 120 кредитів. Із них 10-20 кредитів нараховується за професійно-педагогічний навчальний компонент, 30 - за фахові дисципліни, 20-30 кредитів становить шкільна педагогічна практика. Дисципліни, які вивчаються за вільним вибором студентів, становлять приблизно 5% від загальної суми кредитів. Окрім цього, за виконання магістерської роботи нараховується 5 кредитів, до якої слухачі магістерської програми за педагогічним спрямуванням зобов'язані підготувати портфоліо, у якому відображені результати проходження шкільної педпрактики.

Визначальною рисою програми підготовки вчителів ІМ на базі магістратури є практична зорієнтованість навчально-виховного процесу. Як зазначається в Указі Міністра Освіти (15/2006. (IV.3.)), 65-70% одержаних кредитів повинні нараховуватись на основі практичної підготовки майбутніх педагогів, включаючи семінарські та практичні заняття, а також шкільну педагогічну практику.

Навчальний план підготовки вчителів ІМ в магістратурі передбачає вивчення кількох навчальних модулів: психолого-педагогічного, методичного та загально-лінгвістичного. В межах психолого-педагогічного модулю слухачі магістратури університету м.Пейч вивчають такі курси, як історія педагогіки, педагогічна майстерність, шкільна соціологія, педагогічна діяльність, теорія навчання та учіння, розвиток особистості, планування та оцінювання педагогічного процесу, психологія особистості, професійне

самопізнання, шкільна педагогічна культура (за вибором), інформаційні технології та педагогіка, психологічні проблеми дихотомії навчання: учіння (за вибором), педагогічна психологія, шкільна система освіти та розвиток школи.

Перерахуємо деякі курси, які входять до методичного блоку підготовки вчителів ІМ при Будапештському університеті: основи наукових досліджень в галузі методики викладання ІМ, іншомовні компетенції вчителя ІМ, історія методики викладання ІМ, теоретичні та практичні основи викладання ІМ, планування процесу викладання ІМ, методика викладання ІМ у молодшому шкільному віці, викладання ІМ за професійним спрямуванням, технології викладання ІМ, трансляція фахових знань у викладанні ІМ, оцінювання успішності засвоєння ІМ.

3-поміж блоку загально-лінгвістичних дисциплін, студенти мають нагоду прослухати такі курси, як англійська мова у міждисциплінарних зв'язках, англосаксонські мовні та культурні ідеології у минулому та на сучасному етапі, лінгвістика тексту, модерністські та постмодерністські течії у англосаксонській літературі, міжкультурна компетенція та багатомовність та ін. За вільним вибором студенти вивчають такі курси, як наратологія, літературна терапія, взаємовплив літератури та музики, американський фольклор, мовна освітня політика Європи, двомовна освітня політика і т.д.

Невід'ємною частиною професійної підготовки вчителів ІМ в магістратурах Угорщини є шкільна педагогічна практика. Згідно Указу Міністра Освіти 15/2006. (IV.3.), навчальним планом підготовки вчителів передбачено проходження педагогічної практики в обсязі принаймні 30 кредитів.

Як відзначає угорська дослідниця Бікіч Габріела [2], студенти педагогічних вузів проходять педагогічну практику за трьома основними моделями: традиційна, інтегрована (*integrierte Referendarzeit*) та коопераційна. За традиційної моделі, студенти проходять шкільну практику двома етапами. Протягом першого етапу, студенти спостерігають за роботою вчителя-ментора та ведуть журнал спостережень, після чого слідує практика у викладанні. Важливою частиною педпрактики є аналіз уроку та обговорення результатів викладання ментором та студентом-практикантом. Оцінку за успішність проходження практики виставляє ментор. За даної моделі практиканти не мають можливості спостерігати за роботою один одного. Викладачі методики викладання ІМ не відвідують уроки студентів та не беруть участі в процесі керування та оцінювання практики викладання майбутніх вчителів.

Основними етапами шкільної педагогічної практики за інтегрованої моделі є спостереження, власне практика викладання та показові уроки, що може бути представлено наступним чином :

1.Невеликі групи студентів у супроводі відповідально-го викладача вузу відвідують уроки ІМ в різних типах шкіл та ведуть журнал спостережень. Обговорення побаченого відбувається на спеціальних семінарських заняттях, під супроводом керівника педагогічної практики.

2.Студенти попарно викладають протягом одного семестру. За даним процесом наглядає керівник педпрактики, який регулярно відвідує уроки практикантів, проводить семінарські заняття та ментором, у класі якого викладають

практиканти. Студенти поступово засвоюють завдання управління навчально-виховним процесом на уроках ІМ. Попередньо їх готують до налагодження діалогу з батьками учнів.

3.Педагогічна практика завершується показовим викладанням. Практиканти у письмовій формі звітуються про теоретичні та дидактичні основи показових уроків.

На нашу думку, перевагою даної моделі педагогічної практики є її суттєва практична зорієнтованість та близьке ознайомлення студентів із реаліями життя школи та особливостями професійно-педагогічної діяльності вчителя ІМ.

За коопераційної моделі, головну роль у практичній підготовці вчителів ІМ відіграє спеціаліст із методики викладання ІМ, який поряд із читанням лекцій та проведенням семінарських занять із методики викладання ІМ, організовує шкільну педпрактику. Першочерговою метою педагогічної практики за даної моделі є органічне поєднання теоретичної та практичної підготовки у навчально-виховному процесі вузу. Період вузівського навчання розглядається як основа для рефлексії студентів над ходом організації навчання з ІМ у школі. Студенти-практиканти періодично дають показові уроки перед своїми однокурсниками, які виконують роль арбітрів, аналізуючи сильні та слабкі сторони побачених уроків, обмінюючись власним досвідом та ідеями. Обговорення результатів викладання сприяє розвитку навичок рефлексії, педагогічної комунікативності, самостійності, творчого підходу до викладання та формуванню адекватної самооцінки. Після дискусії студентів свою думку висловлюють ментор та викладач методики.

Оцінка за шкільну педагогічну практику виставляється керівником педпрактики, ментором та директором школи на основі трьох компонентів: письмової частини, яка включає теоретичне обґрунтування показового уроку, педагогічний та методичний аналіз уроку; усної частини: впровадження плану уроку; усної частини: рефлексія, аналіз плану уроку та власне ходу уроку.

Прикладом функціонування коопераційної моделі в Угорщині є досвід організації педагогічної практики при університеті м.Сегед, головною метою якої є практично зорієнтована професійна підготовка майбутніх вчителів ІМ. Основними підвалинами, на яких побудована шкільна педпрактика у вищезгаданому вузі, є пропорційне співвідношення між теоретичною та практичною підготовкою майбутніх вчителів до професійно-педагогічної діяльності на відміну від «засилля» теоретичних курсів у системі педагогічної освіти, активне залучення студентів до навчально-виховного процесу школи, що дозволяє ознайомити студентів із різносторонніми аспектами педагогічної діяльності, розкрити власні особистісні якості майбутніх вчителів, глибше зрозуміти внутрішній світ дітей, сприяє формуванню образу «Я-майбутній вчитель» і т.д.

Перед початком шкільної педпрактики студенти складають комплексний іспит із дисциплін психолого-педагогічного циклу і методики викладання ІМ, а також відвідують семінарські заняття, завданням яких є підготовка до педагогічної практики та супровід. До тематики теоретико-практичних семінарів входять наступні курси: підготовка до шкільної педпрактики; нормативно-правова база школи:

документи, в яких визначається зміст навчально-виховного процесу школи; Закон про освіту; права та обов'язки вчителя, учнів, батьків; педагогічна програма школи; роль та особливості педагогічного спостереження; види та техніка проведення спостережень; розробка та обговорення інструменту спостереження і т.д.; шкільні конфлікти та їх розв'язання; проблеми дисципліни; навчання як комунікативний процес; індивідуальний звіт про виконання педагогічних завдань; обговорення досвіду, актуальних питань та проблем проходження шкільної педпрактики; оцінювання педагогічної діяльності студентів, підсумок досвіду, здобутого в ході шкільної педпрактики.

Позаяк головним завданням шкільної педагогічної практики є активне залучення студентів до навчально-виховного процесу школи, основними видами педагогічної діяльності практикантів є наступні:

- ведення журналу спостережень на основі спеціального навчально-методичного посібника;
- ознайомлення з педагогічною програмою школи, правилами її функціонування та внутрішнім розпорядком;
- організація індивідуальних занять із учнями в позаурочний час, участь в організації позакласних навчально-виховних заходах із ІМ;
- мікровикладання та викладання;
- ознайомлення з бібліотекою школи, комп'ютерним класом, радіомовленням;
- спостереження за поведінкою учнів (у класі, коридорі, шкільному подвір'ї, спортивному майданчику, у столовій тощо);
- ознайомлення з адміністративною діяльністю вчителів: веденням журналу, підготовкою тематичних планів, навчальних робочих програм і т.д.);
- участь у роботі із батьками (відвідують батьківські збори, батьків удома);
- деякі інші види педагогічних завдань, які визначає ментор або керівник педагогічної практики.

Студенти-практиканти ведуть щоденний облік виконання педагогічних завдань у спеціальному журналі, де зазначається дата, вид педагогічної діяльності, нотатки та подається опис досвіду, здобутого в ході виконання певного завдання.

Ефективності педагогічної практики сприяє спеціально розроблений навчально-методичний посібник, у якому подається опис методики проведення педагогічного спостереження, цілей та технік, деяких проблем та особливостей організації навчально-виховного процесу, таких як мотивація учнів у вивченні ІМ, проблеми дисципліни, логіка побудови уроку, використання гумору, пояснення, унаочнення, питання диференціації навчання, використання дошки, форми перевірки знань та інше.

Кожна тема у даному посібнику складається із 4-ох частин: формулювання педагогічної проблеми, теоретичне обґрунтування та пояснення, коротке ознайомлення із метою спостереження, роз'яснення ходу проведення спостереження. Завдяки даному навчально-методичному посібнику, проходження педпрактики набуває більшої результативності та якості педагогічної підготовки, а сам процес спостереження на уроках стає більш цілеспрямованим.

Заслугує уваги досвід університету м.Сегед, де на-

лагоджена тісна співпраця між викладачами вузу та менторами, яка побудована на наступних засадах:

- викладачі беруть активну участь у житті школи, проводять уроки, організовують шкільні олімпіади та позашкільні навчально-виховні заходи, проводять курси підвищення кваліфікації вчителів тощо;
- ментори підключаються до роботи університету: відвідують науково-практичні та науково-методичні конференції, вузівські заняття, спеціальні семінари та курси для вчителів, пишуть наукові статті, беруть участь у проведенні іспитів із ІМ;
- викладачі та ментори співпрацюють над дослідницькими проектами в галузі методики викладання ІМ. Спільно керують написанням курсових та дипломних робіт: викладачі відповідають за теоретичну частину роботи, а ментори допомагають студентам у написанні практичної частини роботи, яка містить емпіричне дослідження. Спільними зусиллями організовують олімпіади із ІМ, лінгвокраїнознавства і т.д.

Досвід організації педагогічної практики на засадах кооперації, за свідченням як викладачів, так студентів, сприяє формуванню мотивації студентів до оволодіння педагогічною професією, завдяки практичній зорієнтованості даного процесу.

На нашу думку, даний підхід у підготовці вчителів ІМ та організації шкільної педпрактики володіє могутнім потенціалом у формуванні професійної мотивації майбутніх вчителів ІМ, переваги якого необхідно запозичити вітчизняною системою підготовки вчителів ІМ.

Логічним завершенням підготовки магістрів є складання комплексного іспиту із спеціальності та написання магістерської роботи. Метою іспиту є перевірка рівня сформованості професійних компетенцій вчителя ІМ. До тематики іспиту входить матеріал із фахових дисциплін, віднесених до навчальної програми магістратури. Для прикладу, магістерський комплексний іспит при університеті м.Дебрецен включає такі обов'язкові предмети, як навчання британської культури та суспільства, навчання сучасної культури США, розробка та перевірка контрольних завдань із ІМ. До дисциплін за вибором належать навчання британської літератури та навчання літератури США. Іспит складається з двох частин (письмової та усної): до письмової частини відносяться дисципліна «Розробка та перевірка тестових контрольних завдань із ІМ» та одна дисципліна за вибором; до усної частини іспиту входять такі дисципліни, як «Навчання британської культури та суспільства» та «Навчання сучасної культури США».

Склавши іспити з усіх навчальних модулів та заключного державного іспиту, студенти приступають до написання магістерської роботи. Першочерговим завданням магістерської роботи є демонстрація студентом здатності до інтеграції знань та вмінь, здобутих в ході навчання у процес професійно-педагогічної діяльності, вміння аналізувати фахову наукову літературу, робити її критичний огляд, самостійно планувати навчально-виховний процес на основі здобутих результатів теоретичного дослідження, оцінювати їх результативність. В магістерській роботі студенту також необхідно довести свою здатність набуття емпіричного досвіду у практиці викладання, аналізу одержаних у

процесі дослідження даних, вміння логічно представляти та аналізувати емпіричні результати дослідження, а також запроваджувати їх у практику викладання.

Магістерський проект складається з двох частин: власне магістерська робота, у якій висвітлюється тема із методики викладання ІМ та суміжних з нею дисциплін; портфоліо, який містить матеріали, зібрані протягом проходження індивідуальної педагогічної практики та семінарів, під час яких відбувалось обговорення та аналіз педагогічної практики.

Цікавим є факт, що випускники магістратури не зобов'язані здавати та захищати магістерську роботу наприкінці останнього року навчання. Якщо з деяких причин студент не може написати та захистити магістерську роботу у визначений термін, захист переноситься на наступний навчальний рік, після чого випускник одержує диплом.

Обравши тему магістерської роботи та узгодивши її із науковим керівником, студенти повинні підписати договір, який залишається дійсним протягом 3-ох років. Науковим керівником може бути будь-який викладач вузу або викладач іншого вищого навчального закладу, але за умови схвалення його кандидатури Радою університету. Захист магістерських робіт відбувається перед комісією у складі щонайменше трьох членів. Остаточна оцінка за магістерську роботу виставляється з врахуванням повноти відповідей випускників з методики викладання ІМ.

На нашу думку, досвід підготовки портфоліо, як важливої частини професійної підготовки вчителів ІМ в Угорщині, заслуговує уваги і впровадження у вітчизняну педагогічну

освіту.

Кінцевим результатом навчання в магістратурі є сформованість професійно-педагогічних компетенцій вчителя ІМ.

Отже, ознайомившись з практикою підготовки вчителів ІМ в системі педагогічної освіти Угорщини, ми дійшли висновку, що на всіх етапах підготовки майбутніх вчителів ІМ велике значення надається професійній мотивації. На рівні магістратури формування мотивації майбутніх вчителів ІМ базується на наступних засадах: профвідбір: вступники до магістратури складають вступний іспит, найважливішим завданням якого є визначення мотивації студентів до оволодіння педагогічною професією, професійних цілей та ціннісних орієнтацій, які визначають особливості професійного становлення; професійно спрямоване навчання курсів методики викладання ІМ та дисциплін психолого-педагогічного циклу; практично зорієнтоване навчання та особливості організації шкільної педагогічної практики, активне залучення студентів до навчально-виховного процесу школи; заохочення студентів до науково-дослідницької діяльності в межах курсів методики викладання ІМ, психології та педагогіки, а також за рахунок позапрограмних навчально-виховних заходів, загальноуніверситетського визнання, грошових премій та нагород за найкращі дослідницькі проекти, дипломні роботи і т.д., можливості публікації для студентів; розробка портфоліо вчителя ІМ та написання магістерської роботи, у якій висвітлюються загальні проблеми викладання ІМ та власний досвід викладання ІМ студента.

Література та джерела

1. Kérelem az anglisztika alapképzési Bachelor szak indítására A MAB 2004/6/VI/2. sz. Határozata [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.seas3.elte.hu/seas/studies/programmes/BA/Anglisztika_I-III.pdf> – Загол. з екрану. – Мова угор.
2. Bikics G. A tanítási gyakorlat modelljei a nyelvtanárképzésben // Iskolakultura-könyvek 12. – Nyelvpedagógia. – 2002. – С.155-158

У даній статті автор досліджує особливості реалізації магістерських програм у системі педагогічної освіти Угорщини.
Ключові слова: освітня система Угорщини, магістерські програми.

В данной статье автор исследует особенности реализации магистерских программ в системе педагогического образования Венгрии.

Ключевые слова: образовательная система Венгрии, магистерские программы.

The author of the article has considered the issues of realisation of master programmes in the system of pedagogical education of Hungary.

Key words: Hungarian educational system, Master's programmes.